

**BAUDYŠ: GNÓTHI
SEAUTON, POZNEJ
SÁM SEBE. TOMUTO
ZÁVAZKU MY
ASTROLOGOVÉ
SLOUŽÍME. A TUDÍŽ
SE NEMUSÍME
STÁVAT MAJORITNÍM
OBOREM, PROTOŽE JE
TO DISKRÉTNÍ
ZÁLEŽITOST.**

Hřebíček: Já to vidím trochu jinak. Zájem o astrologii u nás vyletěl na začátku 90. let, to je logické a jasné: tehdy se lidé zajímali o všechno, co bylo potlačené. Teď je, myslím, zájem o astrologii stabilní, ale poněkud se mění a zkvalitňuje. Nevím, jestli přibývá nebo ubývá lidí, kteří jdou za astrologem, protože se jim něco děje. To by odpověděli kolegové s větší praxí. Ale řekl bych, že se opouští estetika těch modrých jednorožců pádících vesmírem a u toho je nějaká dáma s výrazným make-upem a čarodějnickým jménem. Myslím, že stále víc lidí se zabývá tím, co to tedy ta astrologie je, studuje její dějiny, její pravidla, její podstatu. Přitahuje k sobě typ lidí, které by to dřív ani nenapadlo a třeba ještě přednedávnem by ji nebrali vážně. Už se na ni mnoho vzdělaných lidí nedívá s apriorním posměchem, jinými slovy: lidé se víc zajímají o tu opravdovou astrologii, nikoli o to, jestli se Blíženci budou mít o víkendu dobře, nebo jestli si Raci mají dát pozor na Kozorohy.

Landovská: Myslím, že o astrologii se zájem zvyšuje. A ten důvod je v tom, že se nesmírně zrychlují a zhušťují události, události světa, stejně jako jednotlivých životů. A už se to nedá dosavadními prostředky zvládnout. Člověk se toho bojí, nevzná se v tom, tak začíná hledat v dalších vrstvách – a narazí na astrologii, která k tomu ty prostředky má.

Lukášková: Jsem v tom podobně jako Antonín Baudyš zdrženlivá. Nemyslím si, že to roste. Spíš bych řekla, že pořád k astrologii převládá přístup jako k produktu, který se nabízí lidem ke spotřebě. Ale to je asi jiná astrologie, než o jakou se my tady přítomní zajímáme. Je málo astrologů, kteří se snaží obor rozvíjet a posouvat, a přibývá těch, kdo ji jen používají a konzumují.

Baudyš: Já se astrologií zabývám třicet let a myslím, že zájem ani neklesá, ani neroste. Tím minoritním oborem jsme už po staletí, možná po tisíciletí. Jsme prostě jen pro někoho. Hlavní užitek pro běžného člověka se nabízí v sebepoznání, takže ona ten utilitární smysl má: ano, my se jí zabýváme kvůli sobě. Ta vámi citovaná Kantova věta má ještě jednoho předskokana, ze starého Řecka: Gnóthi seauton, poznej sám sebe. Tomuto závazku my astrologové sloužíme. A tudíž se nemusíme stávat majoritním oborem, protože je to diskrétní záležitost.

Tím myslíte, že působíte skrytě? Mám spíš pocit, že díky sociálním sítím jsou desítky, možná stovky různých astroporadců či poradkyň.

Baudyš: Jestli narážíte třeba na můj účet, který mám na YouTube, tak to je nutný traffic, provoz. To podstatné se děje pouze v rozhovorech mezi klientem a astrologem. Tam to má užitek. A to je to, oč tam běží.

Takže nevylučujete, že jde o utilitární věc.

Baudyš: Jistě, a proč by nešlo?

No, může jít o záhady vesmíru.

Všichni: Ne, je to o záhadách člověka! Člověk to dělá ze zájmu o sebe!

Landovská: O vesmír má zájem astronom, astrolog ani moc ne.

Hřebíček: Hodně lidí by bylo možná překvapených, jak málo z vesmíru nás astrologie zajímá. My pracujeme s planetami, Měsícem a Sluncem, a to je tak všechno. Je pravda, že původně to tak nebylo: astrologie byla součástí kosmologie, de facto jeden z výkladových nástrojů, jímž lidé četli svět kolem sebe. Psal o tom Thomas Samuel Kuhn v knize *Kopernikánská revoluce*, kde to staví tak, že jsme první civilizace, která kosmologii odňala svým kněžím a filozofům a světila ji těm, kteří ji mění každých dvacet let. Začali jsme kdysi u Ptolemaia s pevným místem člověka ve středu vesmíru a končíme někde u nicotného drobků, který se řítí vesmírem a nic není pevné a jisté, a nám nezbyvá nic jiného než se tomu vydat napospas. Od takové kosmologie se nutně musela odtrhnout astrologie, která naopak tam ten smysl vidí a stále ho tam hledá a nechce se ho vzdát.

Je tedy astrologie věda, nauka – nebo je to spíš víra, nějaký druh náboženství, nebo je to poezie?

Lukášková: Astrologie je symbolický jazyk vyžadující hermeneutický přístup. Směr, který já zastávám, je určité spojení s nějakým pohledem na svět, s filozofií Danea Rudhyara, holismu a humanistické psychologie.

Hřebíček: V průběhu dějin se to velmi měnilo. Úplně jinak astrologii vnímal slavný římský astrolog Julius Firmicus Maternus, pro kterého to prostě byl stroj na osud. Planety zkrátka určovaly, co se bude dít. Jinak to už vnímali středověcí astrologové, kteří to brali jako součást Božího záměru, takže tam se projevuje Boží i lidská vůle. A tak dále.